

נעשת לו שוגנות, כי לפי מדריגת ומעלת התשובה
שთוא שב אל הש"י, אשר התשובה מגעת עד
כטא התבונד ולפיכך נחשב התטוא שוגנה דומה
למי שהיה בלתי ידיעת וקנה אה"כ מדריגת
עליזונה שנעשה חכם, לפי מדריגת עלייזונה שוגנה
נקרא מיה שעשה קודם וזה שעשה בשוגנות כי
כאשר החוטא שב בתשובה מסלק עצמו מן
המדריגת החמרתית שהיא בו החטא ומגען פ"ד
המדריגת הנבדלת, ומפני כך נחשב לו חטא
מצד התשובה שעתה עומד בו שוגנה, כי השוגנה
היא מצד החומר אשר מבטל השכל, ומשקה
האמר ריש לקיש גזרלה תשובה שוגנות
נעשת לו כוכיות ומתרץ לא קשיא הא שב
מאחבה תא שב מיראה דבר זה ענן עמק
מאור אין השב מאחבה נעשו לו הוזנות כמו
זיכיות, כי זה השטא ושב אל הש"י הוא יותר
אפשר ומרוץ אל הש"י, כי אין חרוש אם
הצדיק שהוא בעל צדק בעצמו שהוא עם השם
תحب, אבל והוטא אשר הוא שב אל הש"י כמו
זה השטא אל הש"י וכאשר הוא שב אל הש"י
דבר זה הוא יותר, כי האדם שהוא בא מרוחק
במו שהוא החוטא שנתרחק מן הש"י ובא עתה
להתדרך בו ית' אין ספק שהתריות הזה תא
יותר, כי כמו שתראה ביטוד האש כאשר הוא
למטה ומהנו עלה לעמלה, ובוזאי דבר זה בשבייל
גודל הדבק שיש לאש אל ומעלת אף שהוא
ורחוק ממקומו הוא שב אל מקומו אשר יש לאש
דבירות לשם לנמרץ, ואם לא היה כל כך הדבר
שלו למעלה לא היה מתנווען כל כך מרוחק, וכן
אמרו במדרש (תהלים קמ"ז) על הגור ואהבתם
את הגור והשניהם מוקמו בבית אבותיהם ובאו
אליהם לנטגיר להתדרך בכם ואהבתם את הגור,
ולכן נאמר (ישע"י נ"ז) שלום שלום לרוחק
ולקרוב כל רוחק תאו הדבק שנען לאחד
והוא יותר אל אותו שבא מרוחק, והדר לקרוב
שאין מורה כל כך הדבק בו יתברך, ודבר זה
מצד שהוא זוכך ונפשו לא גבריakash שב בתשובה
ולבן גשsha לו זונת שלו כוכיות, כי תזוזן
שהוא הרחוק בעצמו שהתרחק ובא אל השם יתברך
מורה זה על הדבק המגור בו יתברך ובו זונת
שלו גששים זוכיות, ולכך אמר דוקא שב אהבה
כי הדבק בו ית' בדרכיב (דברים י"א) לא אהבה

פשיטות התשובה עד מדריגת התורת, ומתרץ
לא קשיא ולא בתייד וא בצעורה, כי ביחיד אין
הפשיטות כל כך ואינו מען רק עד כסא הבבורה,
ואלו תשובה הרבים אשר מצד שם רבים יש
להם פשיטות יותר ומגען עד הש"י עד ועד
בכלל, ויש לך להבין בדברים אלו מאריך כי הש"י
הוא אלהי ישראל ולכך מגע התשובה שוגנות
זהר אל התחלתו עד הש"י שთוא התחלת האדם
ולכך מגע עד הש"י לגמרי:

אמר רבי יוסי הגלילי (שם) גזרלה תשובה
שמביבה נאולה שנאמרوابא ליצין גואל
ולשבוי פשע בירעב נמי טעמא ובא ליצין גואל
משום ולשבוי פשע בירעב, אמר רבי יונתן גזרלה
תשובה שמקורת גוארלה לעולם שנאמר שמרו
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישעתו לאב וזקנינו
להבדלות פירוש מפני שבשל תשובה חור בתשובה
ונבדל מן היצור הרע ויזא בזה לחריות, כי בעל
התטא הוא משועבד למלך זקן וכטיל זה יצער
הרע מה נקרה שמו מלך שהבל שמיעין לו וכו'
cordually. ומפני שאדם תחת רשות יצער או
היא מושל בו ובבעל תשובה יזא לחריות מן
היצור הרע ודבר זה גוארלה ג"כ, ולפיכך מקריב
ביב הગאלה שיירנו נגאלים מכח האומות המושלים
והם מחותאים את ישראל, וכבר בארנו ששביל
סעם זה היובל שהוואה אוארלה לעבדים היה ביום
הכפורים כוכתי ביו"ב תעבירו שופר בכל
אוצרם ובכל אוצרכם גוארלה מתנו לארך וכו'
שהתחבא במקומה זה כי ים הכהנים והוא
גוארלה לנפש האדם שיוצא לחריות מן יצער
אשר משועבד באדם, ולכך היו שניהם ביחד גאות
הונך וגוארלה הנפש ולכך אמר כי התשובה
מרקבית הגאולה, וידוע עד כי התשובה מצד
המדריגת הפליזונה שתיא מדריגת האסלה שם
היציאה להירות מכח האומות, ודבר זה מבואר
מאוד:

אמר ריש לקיש (שם) גזרלה תשובה שוגנות
נעשת להם כשוגנות שנא' שובה ישראל
עד ה' אלהיך כי בשלת בעונן עון מיד והוא
וקרוי להה מכשול, אני והאמר ריש לקיש גזרלה
תשובה שוגנות נעשת להם כוכיות שנא' ובשובה
רשע מרשותו וגוי לא קשיא כאן אהבה כאן
miraya. דבר זה הוא מבואר מעצמו אין זונת

וכיווית שחררי יש כאן השבה אל הש"י כמו שהוא סדר העולם, וכך החוטא הוא שנטרכך מן השמי על ידי חטאו והריהוק הוא מחייב ההשבה אל הש"י, ולפיכך הריהוק הזה נעשה לו וכיות כאשר יש כאן השבה אל הש"י. ודוקא כאשר התשובה מותן ארכא האהבה שכאלת התשובה והיא מותן אהבה אשר האהבה הוא דוקא בו ית' למורי כמו שנאמר לאהבה את ה' אלהיך ולדבוק בו, וכך התשובה שהוא סדר העולם שיהיה העולם דבוק בו יתברך שיהיה לעולם קיום, ומפני כי אין דיביקות רק מכח אהבה לךCasher התשובה היא מותן אהבה דוקא נחשבו לו הווונות כוכיות, במתה שוכיות כל הנמצאים מה שbam שבם אל הש"י וווע סדר העולם לך זה שהוא שב אל הש"י כאשר ראי אל הכרה להיות דבקים מותן אהבה ווועות נשים כוכיות, ואלו הדברים אין לפרש אותם לפמק שלהם:

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן גדרול התשובה שמארכת ימי ושותינו של אדם שנא' ובשוב רגע מרושענו היה ייחיה פירוש דבר זה כמו שהתבאר למללה גדרול התשובה שגמעת עד בכא הכבוד, וכיון שהתשובה מגעת עד כסא הכבוד מוה תדע כי התשובה מארכת ימי ושותינו של אדם, והתשובה נבראת קודם שנבראה העולם שמה תבין ותדע כי מצד התשובה הוא במידרגה עליונה אשר שם אריכת הימים וכאשר החוטא שאל הש"י געושים הווונות שלו:

את ה' אלהיך ולדבוקה בו, והדיביקות בו יתברך לך מצד הוכחות הגמור עבו ולכך רצוח להסתלק מז חטא שהה נמשך אחר הפתחות ורוצח להתדבק בו ית', שהוא קדוש לגמרי, וכך ווונות שלו געושים בוכיות שהתשובה מאהבה מורה על שבא אל הש"י להתדבק בו לך לא יאמר בו שנסמלך ונודך מן הפתחות שבו ולכך אמרו כי השב מיראה ווונות שלו געושים כשבוגות:

אמנם עיקר הפירוש כי התשובה מה שהוא שב אל הש"י בכל לבבו ובכל גופו, ודבר זה הוא סדר העולם שהעולם הזה שב אל הש"י אין לו קיום מצד עצמו רק שהוא שב אל הש"י אשר ממנו הוא נמאז אולו שבם כל הנמצאים, וזה ליטום שליהם מפני שם שבם אל הש"י ובדבר זה הארכנו בפ' משה קבל מה שעולם עומד על העבודה הוא מטעם שהעולם יש לו השבה אל הש"י והוא קומו ווות וזה לא היה קיים אל העולם, וזרב שהוא סדר העולם שכך ברא הש"י את העולם וזה עצמו זבות האדם באשר האדם נמשך אחר סדר העולם אשר סייד השם ית', כי זה עניין כל התורה שהיה סדר העולם שישידר הש"י את העולם, ומפני כי התשובה היא שהמצאים שבם אל הש"י כמו שנמצאו מהם וזה ג"כ הוא סדר העולם, וכך כאשר החוטא שאל הש"י געושים הווונות שלו

פרק ג'

אמר רבי יצחק (שם פ"ה, ב') אמרו במערבה שבנה מזבח והקריב עליו קרבן שנאמר ונשלמה פרים שפתינו, ושמא תאמיר פרי זבובות חיל ואוחבם נדבה, פי' דבר זה כי הש"י אינו מכני את חברו ספק מתפיסים ממנו ספק אין מתחפיס ב"א, כי האדם שהוא בעל גוף ושם מתחפיס במנו ואם תמצא לומר מתחפיס ממנו ספק מתחפיסים ממנו בדברים ספק מתחפיסים ממנו בממן אבל בדת הקב"ה אינו כן אדם עובר עבירה בסתר מתחפיסים ממנו בדברים שני' קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ולא עוד אלא שטהוריק לו טוביה שנא' וקח טוב ולא עוד אלא שטומה כמו